

Yrjötapio Kivisaari vietti kuukauden vaihto-oppilaana Kanadassa ja sai vuorostaan vieraakseen Marie Lutzin Winnipegistä.

Vaihto-oppilaana

Suomessa ja

Kanadassa

17.8.84

Ensin lähti riihimäkeläinen Yrjötapio Kivisaari Rotary-klubin kautta vaihto-oppilaaksi Winnipegiin Kanadaan. Palatessaan hän toi mukanaan vastavierailulle 16-vuotiaan Maria Lutzin, joka on nyt kuukauden saanut tutustua vaihto-oppilaana suomalaiseen elämäntapaan.

— Tullessani Suomeen oli ensivaikutelma, että täällä on kaikki päinvastoin kuin kotona Kanadassa. Heti Helsingissä ihmetyttivät valtavat turistilaumat, jotka kamerat kaulassa ryntäilivät paikasta toiseen, kun taas meillä eivät turistit juurikaan erotu katukuvassa. Kanadassa kaupungit ovat suuria ja kaukana toisistaan, täällä on pieniä kaupunkoja vierä vieressä. Täällä on paljon pieniä peltotilkkuja ja suuret metsät joka puolella. Kotona meillä on valtavat yhtenäiset viljapellot, mutta asuilla seuduilla metsiä vähemmän. Ja tietysti ruoka oli yllätys; teillä on hirveän monenlaatuista leipää, kun Kanadassa syödään vain valkoista leipää. Puuroakaan en ollut koskaan ennen syönyt, kertoo Maria.

— Kanadalaisten ruokatavat olivat minulle aivan yhtä suuri yllätys. He syövät pääasiassa valmiita tyyppivälillä, pika-aterioita ja tietysti paljon hampurilaisia; yleensäkin rasvaista ja epäterveellistä ruokaa. Muuten kiinnitti huomiota kanadalaisten ystävällisyys. Esimerkiksi marketeissa kysellään aina asiakkaan kuulumiset, vaikkei kovin tuttuja oltaisikaan. Marialla on täältä toisenlaisia kokemuksia, Yrjötapio sanoo.

— Joskus on tosiaan käynyt niin, että myyjä ei tee mitään, vaan lähtee muualle, kun yritän selittää mitä haluan. Useimmiten olen kuitenkin pärjännyt hyvin elekielellä, jos muuta yhteistä kieltä ei ole löytynyt. Yleensä ihmiset ovat

olleet minulle ystävällisiä, mutta erään toisen vaihto-oppilaan kävi täällä huonommin, Maria kertoo.

— Se oli tosiaan ikävä tapaus, sanoo Yrjötapio. Tämän vaihto-oppilaan suomalainen isäntäperhe kohteli häntä tosi kurjasti. Välillä häneen käytiin käsiksi, välillä jätettiin oman onnensa nojaan. Onneksi tällaista tapahtuu hyvin harvoin eikä tapahtuisi ollenkaan, jos vaihto-oppilaiden isäntäperheet valittaisiin huolellisemmin. Kanadassa kontrolli on tässä suhteessa tarkempi.

— Amerikkalainen kulttuuri tuntuu kaikkialla Kanadassa hyvin selvästi. Amerikkalaiseen tapaan kanadalaiset tuntuvat tietävän kovin vähän muista maista kuin omastaan ja Yhdysvalloista. Maria kertoi amerikkalaisten kuvittelevan, että kanadalaiset asuvat igluissa. Euroopan maita ei juurikaan tunneta ja olipa eräskin täysin tietämätön Etelä-Amerikan olemassaolosta. Siinä huomasi miten hyvä suomalainen koululaitos on. Vaikka täällä joutuukin koulussa tekemään paljon töitä, selvästi enemmän kuin Kanadassa, niin saapahan sitten kunnollisen pohjasivistyksen. Oppii useita kieliä ja tietää jotain myös muun maailman asioista, arvelee Yrjötapio.

— Kun näin millaisen määrän eri aineita täällä joutuu koulussa lukemaan, en ollut uskoa silmiäni, Maria sanoo. Itse luen tällä hetkellä kuutta ainetta, kun teillä on kai kuusitoista. Muuten olisi varmaankin mielenkiintoista käydä jon-

kin aikaa suomalaista koulua, jos vain osaisi tarpeeksi kieltä.

Musiikki näyttää olevan tärkeä vaikuttaja kanadalaistenkin nuorten elämässä. Sitä harrastavat ja siitä puhuvat lähes kaikki nuoret. Muutenkin tuntuvat nuorten pulmat olevan samankaltaisia kuin Suomessa.

— Musiikkia kuunnellaan Kanadassa tosiaan paljon. Meillä nuoret ovat paljon selvemmin kuin Suomessa jakautuneet ryhmiin sen mukaan millaista musiikkia kuunnellaan. On rastoja, rokkareita, hippejä, modeja ja muita. Itse olen ollut mod, mutta nyt olen siirtymässä skan ja reggaen pariin. Diskoja meillä ei oikeastaan ole ollenkaan, vaan aikaa vietetään baareissa. Niissäkin on 18-vuoden ikäraja ja sitä nuoremmilla ei ole kokoon-tumisaikaa. Sellaisia nuorisotaloja ja nuorten diskoja kuin teillä ei Winnipegissä ole, Maria kertoo.

Tällä viikolla Maria palaa takaisin Kanadaan, mutta aikoo ensi vuonna kierrellä Keski-Euroopassa ja toivoo ehtivänsä poiketa samalla myös Suomessa.

— Jos olisi mahdollista, veisin täältä Kanadaan ainakin suomalaisia huonekaluja. Suomalainen muotoilu on todella maineensa veroista. Myös suomalaisen räsymaton, tummaa suomalaista leipää ja suomalaista jäätelöä haluaisin viedä mukanani, mutta se ei taida olla mahdollista, Maria arvelee.